

hvad der skulde komme til at paahvile de
 Enkelte. Det vil i mange Tilfælde være sær-
 deles vanskeligt iforveien at afgjøre, hvad der
 i en saadan Contract kan anses for at ved-
 røre Trediemand eller Interessenterne selv, og
 jeg troer, at naar Anmeldelsen skulde omfatte
 Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, vilde
 man komme til at paaføre de Handlende en
 særdeles stor Ulempe; man vilde nemlig gjen-
 nem saadanne Anmeldelser komme til at lade
 det foreligge for Offentligheden, som i mang-
 folbige Tilfælde maa være af Bigtighed for de
 Paagjældende ikke at lade blive Gjenstand for
 en offentlig Meddelelse. Jeg troer, at man
 i det Hele ved Betragtningen af denne Lov maa
 holde fast ved hvad der egentlig er dens Gjen-
 stand, og Bigtigheden af at holde dette fast
 og de Uleiligheder, der ville fremkomme ved
 ikke at gjøre det, viser sig ved en anden Be-
 mærkning, som den sidste ærede Taler gjorde.
 Han anførte med Hensyn til § 4, at Loven
 skulde indeholde Bestemmelser om, hvad der
 skulde gjælde for Arvingers Vedkommende med
 Hensyn til Obergangen af et Firma; men jeg
 vil bede det høitærede Thing betænke, hvad
 man dog egentlig vilde indlade sig paa, naar
 man virkelig vilde tage en saadan Henstilling
 tilfølg. Man vilde derved komme til i Firma-
 loven at optage en ikke ringe Deel af Skifte-
 behandlingen; man vilde ganske vist derved
 maatte give Forskrifter for, hvorledes Skifte-
 forvalteren skulde forholde sig, naar der udvikler
 sig Disfents mellem Arvingerne om, hvor-
 vidt Firmaet skulde gaae over paa dem eller
 ikke, og man kunde dog i alt Fald umulig
 sige Andet i en Lov af denne Bestaaffenhed,
 end at Firmaet skulde gaae til Arvingerne,
 naar Fleertallet af Arvingerne, f. Ex. $\frac{2}{3}$ af
 dem, erklærer sig derfor; men vilde det være
 rigtigt gennem en Firmalov at give sig af
 med at give Forskrifter om Noget, som ligger
 ganske udenfor dens Gjenstand, og som ligger
 under en Autoritet, der slet ikke har Noget
 med den her omhandlede Gjenstand at staae.
 Jeg holder mig overbevist om, at det vilde
 være, ikke blot factist udsfordrigt, men at man
 derved vilde fremkalde Forvillinger, som man
 meget let kom ind i, men overmaade vanskeligt
 vilde komme ud af. Jeg skal endnu udhæve

en Bemærkning, som blev fremført af den
 ærede Rigsdagsmand, der først havde Ordet,
 med Hensyn til Anmeldelserne i forskjellige Til-
 fælde, nemlig at de ikke saaledes, som Loven
 fastsætter, burde foregaae 8 Dage, før den
 respective Forandring indtraadte, eller før
 en Fuldmagt blev modificeret, men derimod
 en Tid efter, at det paagjældende For-
 hold havde antaget den Form, hvorom der
 var Spørgsmaal. Det vil vistnok i mange
 Tilfælde være meget vigtigt, at en saadan An-
 meldelse netop kommer til at foreligge iforveien,
 thi naar Hensigten med Firmaloven er den, at
 tilveiebringe en Garanti for den fremtidige Af-
 benyttelse af Firmaet og hvad dermed staaer i
 Forbindelse, vilde Diemedet i mange Tilfælde
 meget væsentligt forveiles, dersom man vilde
 lade de Handlinger foregaae bagefter; som efter
 Loven skulle finde Sted iforveien, for derved at
 sætte alle Vedkommende i den Kundskab, som
 er fornøden for at beskytte det Forhold, hvis
 Ordning man har villet gennemføre ved Lo-
 ven. Der er fremdeles blevet bemærket, at saaledes
 som Loven er affattet, giver den slet ikke nogen
 Regel med Hensyn til de meget complicerede
 Forhold, som kunne komme til at finde Sted
 i Tilfælde af Fallit; ja det er ganske vist,
 men det vil være reent umuligt gennem
 denne Lov at ordne Forhold, der vedkomme
 Fallitvæsenet. Den ærede Rigsdagsmand,
 der sidst talte, bemærkede, at i en vis Peri-
 ode, der ikke ligger langt tilbage, viste der sig
 store Ulemper netop ved Fallitforholdene for
 Firmaers Vedkommende; ja det har han ganske
 Ret i, og de Ulemper, som han paapegede, vare
 langt større, end han udtalte; thi de grebe ind,
 navnlig i hvad der angaaer Børforholdene,
 paa en saadan Maade, at der deraf fremstod
 særdeles vanskelige Tvistigheder, Tvistigheder,
 som, netop fordi de stode i Forbindelse med de
 enkelte Interessenters Stilling til Firmaet, gjor-
 de, at man meget ofte vilde gjøre Fordringer
 gjældende mod dem, der maatte ansee sig løste
 fra deres Forpligtelser. Men her gjælder i det
 Væsentlige, hvad jeg bemærkede for Arvinger-
 nes Vedkommende: man kan ikke gennem en
 saadan Lov ordne, hvad der staaer i Forbin-
 delse med Skifteforholdene, uden ved at ind-
 drage under Loven særdeles Meget, som enten